

رسول پولس و تیموتاؤس

¹پولس، به اراده خدا رسول عیسی مسیح، و تیموتاؤس برادر، به کلیسای خدا که در کُرنِثس می‌باشد با همه مقدّسینی که در تمام آخائیه هستند،² فیض و سلامتی از پدر ما خدا و عیسی مسیح خداوند به شما باد.

دعای شکر گزاری

³مبارک باد خدا و پدر خداوند ما عیسی مسیح که پدر رحمتها و خدای جمیع تسلیّات است،⁴ که ما را در هر تنگی ما تسلی می‌دهد تا ما بتوانیم دیگران را در هر مصیبتی که باشد تسلی نماییم، به آن تسلی که خود از خدا یافته‌ایم.⁵ زیرا به اندازه‌ای که دردهای مسیح در ما زیاده شود، به همین قِسْم تسلی ما نیز به وسیله مسیح می‌افزاید.⁶ اما خواه زحمت کشیم، این است برای تسلی و نجات شما، و خواه تسلی پذیریم این هم بجهت تسلی و نجات شما است که میسر می‌شود از صبر داشتن در همین دردهایی که ما هم می‌بینیم.⁷ و امید ما برای شما استوار می‌شود زیرا می‌دانیم که چنانکه شما شریک دردها هستید، همچنین شریک تسلی نیز خواهید بود.⁸ زیرا ای برادران نمی‌خواهیم شما بی‌خبر باشید از تنگنای که در آسیا به ما عارض گردیده که بی‌نهایت و فوق از طاقت بار کشیدیم، به حدّی که از جان هم مأیوس شدیم.⁹ لکن در خود فتوای موت داشتیم تا بر خود توکل نکنیم، بلکه بر خدا که مردگان را برمی‌خیزاند،¹⁰ که ما را از چنین موت رها کند و می‌رهاند و به او امیدواریم که بعد از این هم خواهد رها کند.¹¹ و شما نیز به دعا در حقّ ما اعانت می‌کنید تا آنکه برای آن نعمتی که از اشخاص بسیاری به ما رسید، شکرگزاری هم بجهت ما از بسیاری بجا آورده شود.

اخلاص پولس به خدمت

¹²زیرا که فخر ما این است: یعنی شهادت ضمیر ما که به قدّوسیّت و اخلاص خدایی، نه به حکمت جسمانی، بلکه به فیض الهی در جهان رفتار نمودیم و خصوصاً نسبت به شما.¹³ زیرا چیزی به شما نمی‌نویسیم مگر آنچه می‌خوانید و به آن اعتراف می‌کنید و امیدوارم که تا به آخر اعتراف هم خواهید کرد.¹⁴ چنانکه به ما فی الجمله اعتراف کردید که محلّ فخر شما هستیم، چنانکه شما نیز ما را می‌باشید در روز عیسی خداوند.

¹Paul, an apostle of Jesus Christ by the will of God, and Timothy our brother, unto the church of God which is at Corinth, with all the saints which are in all Achaia: ²Grace be to you and peace from God our Father, and from the Lord Jesus Christ. ³Blessed be God, even the Father of our Lord Jesus Christ, the Father of mercies, and the God of all comfort; ⁴Who comforteth us in all our tribulation, that we may be able to comfort them which are in any trouble, by the comfort wherewith we ourselves are comforted of God. ⁵For as the sufferings of Christ abound in us, so our consolation also aboundeth by Christ. ⁶And whether we be afflicted, it is for your consolation and salvation, which is effectual in the enduring of the same sufferings which we also suffer: or whether we be comforted, it is for your consolation and salvation. ⁷And our hope of you is steadfast, knowing, that as ye are partakers of the sufferings, so shall ye be also of the consolation. ⁸For we would not, brethren, have you ignorant of our trouble which came to us in Asia, that we were pressed out of measure, above strength, insomuch that we despaired even of life. ⁹But we had the sentence of death in ourselves, that we should not trust in ourselves, but in God which raiseth the dead: ¹⁰Who delivered us from so great a death, and doth deliver: in whom we trust that he will yet deliver us; ¹¹Ye also helping together by prayer for us, that for the gift bestowed upon us by the means of many persons thanks may be given by many on our behalf. ¹²For our rejoicing is this, the testimony of our conscience, that in simplicity and godly sincerity, not with

fleshly wisdom, but by the grace of God, we have had our conversation in the world, and more abundantly to you-ward.¹³ For we write none other things unto you, than what ye read or acknowledge; and I trust ye shall acknowledge even to the end;¹⁴ As also ye have acknowledged us in part, that we are your rejoicing, even as ye also are ours in the day of the Lord Jesus.¹⁵ And in this confidence I was minded to come unto you before, that ye might have a second benefit;¹⁶ And to pass by you into Macedonia, and to come again out of Macedonia unto you, and of you to be brought on my way toward Judaea.¹⁷ When I therefore was thus minded, did I use lightness? or the things that I purpose, do I purpose according to the flesh, that with me there should be yea yea, and nay nay?¹⁸ But as God is true, our word toward you was not yea and nay.¹⁹ For the Son of God, Jesus Christ, who was preached among you by us, even by me and Silvanus and Timotheus, was not yea and nay, but in him was yea.²⁰ For all the promises of God in him are yea, and in him Amen, unto the glory of God by us.²¹ Now he which stablisheth us with you in Christ, and hath anointed us, is God;²² Who hath also sealed us, and given the earnest of the Spirit in our hearts.²³ Moreover I call God for a record upon my soul, that to spare you I came not as yet unto Corinth.²⁴ Not for that we have dominion over your faith, but are helpers of your joy: for by faith ye stand.

¹⁵ و بدین اعتماد قبل از این خواستم به نزد شما آیم تا نعمتی دیگر بیابید،¹⁶ و از راه شما به مکادونیه بروم و باز از مکادونیه نزد شما بیایم و شما مرا به سوی یهودیه مشایعت کنید.¹⁷ پس چون این را خواستم، آیا سهلانگاری کردم یا عزیمت من عزیمت بشری باشد تا آنکه به نزد من بلی بلی و نی نی باشد.¹⁸ لیکن خدا آمین است که سخن ما با شما بلی و نی نیست.¹⁹ زیرا که پسر خدا، عیسی مسیح، که ما، یعنی من و سیلوئوس و تیموتاؤس، در میان شما به وی موعظه کردیم، بلی و نی نشد، بلکه در او بلی شده است.²⁰ زیرا چندان که وعده‌های خدا است، همه در او بلی و از این جهت در او آمین است تا خدا از ما تمجید یابد.²¹ امّا او که ما را با شما در مسیح استوار می‌گرداند و ما را مسح نموده است، خداست.²² که او نیز ما را مُهر نموده و بیعانه روح را در دل‌های ما عطا کرده است.²³ لیکن من خدا را بر جان خود شاهد می‌خوانم که برای شفقت بر شما تا بحال به قرنتس نیامدم،²⁴ نه آنکه بر ایمان شما حکم کرده باشیم بلکه شادی شما را مددکار هستیم زیرا که به ایمان قایم هستید.